

■ ICm ■ - 77
 (KSHK ■ INS ■)

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Vosečkem v právní věci žalobce **Deutsche Leasing ČR, spol. s r.o.**, IČ 25723758, sídlem v Praze 5, Plzeňská 3217/16, PSČ 150 00, zastoupeného JUDr. Monikou Novotnou, advokátem sídlem v Praze 1, Platnéřská 2, PSČ 110 00, proti žalovanému **JUDr. Kamilu Podroužkovi, jako insolvenčnímu správci úpadce HaAbor, s.r.o.**, IČ 27471365, bytem v [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], sídlo správce v Hradci Králové, Fráni Šrámka 1139, o určení pohledávky v insolvenčním řízení

t a k t o :

- I. Určuje se, že pohledávka žalobce ve výši 1 547 144,40 Kč přihlášená do insolvenčního řízení úpadce HaArbor s.r.o., IČ: 27471365, sídlem v Nachově, Bělý 23, 549 31 Hronov, **je po právu.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou ze dne 16. 4. 2010 se žalobce domáhal určení pravosti pohledávky ve výši jak shora uvedeno. V důvodech žaloby uvedl, že dne 12. 12. 2006 uzavřel jako leasingový pronajímatel s úpadcem jako nájemcem leasingovou smlouvu, jejímž předmětem byl stroj [REDACTED]. Jelikož nebyly sjednané leasingové splátky řádně a včas plněny, tuto smlouvu žalobce ke dni 30.10. 2009 vypověděl a uplatnil v insolvenčním řízení vedeném na majetek úpadce smluvní pokutu v cit. výši dle čl. 10.14 všeobecných smluvních podmínek a to jako součet všech neuhrazených leasingových splátek s odpočtem DPH a pojištění, tj. 13 x 121 372,- Kč a kalkulované zůstatkové hodnoty předmětu leasingu. Tvrdí, že smluvní pokuta je v souladu s dobrými mravy a v přiměřené výši.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Obsahem jeho vyjádření je zejména pojednání o úloze smluvní pokuty, kdy akcentuje její roli tak, aby při sjednání smluvní pokuty nedocházelo ke spekulaci na neplnění smlouvy, jež by bylo výhodnější než její plnění. Dále poukazuje na význam chráněného zájmu, reciprocitu smluvní pokuty s ohledem na její přiměřenost a hospodářskou pozici smluvních stran při sjednávání smlouvy. Aniž označil důkazy ke svým tvrzením – ve svém vyjádření k žalobě či při ústním jednání – dovozuje nepřiměřenost uplatněné smluvní pokuty.

Z přihlášky pohledávky žalobce do insolvenčního řízení sp. zn. KSHK ■ INS ■ se podává, že žalobce přihlásil spornou pohledávku jako nevykonatelnou s odkazem na sjednání smluvní pokuty v leasingové smlouvě. Dále žalobce přihlásil – pokud jde o nároky z téže leasingové smlouvy -pohledávku smluvních úroků z prodlení z leasingových splátek, tato pohledávka byla zjištěna.

Z protokolu o přezkumné jednání z 24. 3. 2010 bylo zjištěno, že pohledávku žalovaný plně popřel co do důvodu i výše.

Z oznámení ins. správce z 26.3. 2010 adresovaného žalobci se podává, že jej vyrozuměl o popření pohledávky a vyzval k podání incidenční žaloby ve lhůtě 30 dnů.

Ze smlouvy o finančním leasingu uzavřené dne 12. 12. 2006 mezi žalobcem, jako leasingovým pronajímatelem, a úpadcem, jako leasingovým nájemcem, se podává, že touto smlouvou – jejíž součástí jsou všeobecné smluvní podmínky - byl pro nájemce pořízen stroj označený jako ■ za cenu 6,4 mil. Kč, dodatkem z 14. 6. 2007 zhodnocen o protahovací válce. Dle sjednaného splátkového kalendáře měla být cena uhrazena ve 48 měsíčních splátkách po 156 967 Kč. Dle protokolu z 12. 12. 2006 převzal úpadce předmět leasingu.

Ve všeobecných smluvních podmínkách je v čl. 10.14 sjednána smluvní pokuta pro případ skončení smluvního vztahu výpovědí a to ve výši splátek splatných po dni ukončení smlouvy spolu se zůstatkovou hodnotou, přičemž je pronajímatel oprávněn pokutu snížit o výnos z prodeje předmětu leasingu.

Z přípisu žalobce úpadci z 30. 10. 2009 se podává, že k tomuto dni vypověděl žalobce leasingovou smlouvu pro neplacení splátek nájemcem podle splátkového kalendáře a požadoval i úhradu smluvní pokuty ve výši 1 547 144,40 Kč.

S přihlédnutím k tomu, že výše vypočtené smluvní pokuty nebyla mezi účastníky sporná a žalobce při jednání uvedl, že se mu dosud stroj nepodařilo prodat, zabýval se soud platností ujednání o smluvní pokutě.

Právní posouzení vychází z ust. § 544 a násl. obč. zákoníku. Podle této normy je porušení smluvní povinnosti postiženo závazkem k zaplacení sjednané pokuty, jež musí být sjednána písemně s určením výše této pokuty nebo stanovení způsobu jejího určení. V tomto ohledu nepochybně smluvní ujednání ob stojí, když ani žalovaný nezpochybnil formální vady tohoto úkonu. Dále pokud jde o posouzení souladu daného ujednání s dobrými mravy, pak soud připomíná ustálenou judikaturu vyšších soudů, konkrétně pak např. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 33 Cdo 2776/2008 a z něho plynoucí závěry:

„Institut smluvní pokuty je jedním z právních prostředků zajištění závazků, které jsou souhrnně upraveny v § 544 až 588 obč. zákoníku. Jejich smyslem je zajištění splnění povinností, jež jsou obsahem závazků. Účelem smluvní pokuty je donutit dlužníka pohrůzkou majetkové sankce k rádnému splnění závazku. Zároveň má sankční charakter, neboť

účastníka, který poruší smluvní povinnost stíhá nepříznivým následkem v podobě vzniku další povinnosti zaplatit peněžitou částku ve sjednané výši. Sjednání pokuty a její výše je zásadně věcí vzájemné dohody stran. Neznačená to však, že by v každém jednotlivém případě mohla být pokuta sjednána v neomezené výši. Zákon výslovně neupravuje omezení při sjednání o výši smluvní pokuty, avšak při posuzování platnosti ujednání o smluvní pokutě z hlediska souladu s dobrými mravy je výši smluvní pokuty jedním z rozhodujících hledisek.

Při zkoumání ujednání o smluvní pokutě z hlediska dobrých mravů je nutno uvážit funkce smluvní pokuty (preventivní, uhrazovací a sankční). V souvislosti s výši smluvní pokuty je třeba, aby pokuty zahrnovala všechny škody, které lze rozumně v daném konkrétním vztahu s porušením určité povinnosti očekávat, musí mít dostatečnou, nikoliv však přemrštěnou pobídkovou výši. Přiměřenost výše smluvní pokuty je třeba posoudit s přihlédnutím k celkovým okolnostem úkonu, jeho pohnutkám a účelu, který sledoval. V úvahu je třeba rovněž vzít výši zajištěné částky, z níž lze také usoudit na nepřiměřenost smluvní pokuty s ohledem na vzájemný poměr původní a sankční povinnosti.“

Zde soud pokládá za vhodné připomenout zejména uhrazovací funkci smluvní pokuty v projednávané věci. Žalobce touto formou uplatnil zbývající část neuhrazených leasingových splátek, když samostatnou přihláškou pohledávky tyto splátky nebyly požadovány. Soud má proto za to, že tento postup dobré mravy nenarušuje, když je mu známo, že ve sporech plynoucích z leasingových smluv je nájemcům z těchto smluv ukládána povinnost k úhradě nezaplacených leasingových splátek při předčasném ukončení smlouvy. Námitky žalovaného proti žalobě jsou tedy liché a nelze smluvní pokutu zpochybnit ani tím, že byla sjednána ve všeobecných smluvních podmínkách v souladu s ust. § 273 odst. 1 obch. zákoníku. Vzhledem k uhrazovací funkci smluvní pokuty není na místě postup dle § 301 téhož zákona, tj. snížení pokuty jako nepřiměřené.

Jelikož žalobce dodržel i formální podmínky žaloby na určení popřené pohledávky dané v ust. § 198 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, dále jen IZ, tj. žaloba byla soudu podána do 30 dnů od přezkumného jednání a jejím důvodem byly skutečnosti uvedené jako důvod přihlášené pohledávky, dospěl soud k závěru o oprávněnosti žaloby a proto jí zcela vyhověl.

O náhradě nákladů bylo rozhodnuto dle § 202 IZ, jelikož podle tohoto ustanovení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení proti insolvenčnímu správci ve sporu o pravost, výši nebo pořadí přehlášené pohledávky.

Poučení: Proti rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů po jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

V Hradci Králové dne 2. září 2011

JUDr. Pavel Voseček, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: